

ΕΛΠΙΣ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Διατίθεται ὁ δόχος λεπ. 30
Εξδοσιμῶν ὁ δόχος λεπ. 30

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥ

Ἐδωτετικοῦ
Ἐξωτετικοῦ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1465)

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ ΙΖ. αἰῶνος δὲν γνωρίζομεν ὅποιοι λόγοι ἠνάγκασαν τοὺς ἐναρτέτους νὰ ἀνοικοδομήσωσι τὸν ναὸν τοῦτον, τῆς Ἀγίας Τριάδος ἱσως νὰ ἐπαθῇ τι ἐκ τῶν ἐπισημάντων σεισμῶν τῷ 1664, ἐκ τῶν ὁποίων ὡς γνωρίζομεν καὶ μέρος τῶν τειχῶν τοῦ προυρίου ἐπαθε. Καὶ ὑποθέτομεν τοῦτο διότι τὸ αὐτὸ ἔτος σημειοῦται ἐν ταῖς βιβλίοις τὸ ἐξῆς «1664 Δεκεμβ. 6 ἔβανουμε ἕως ἡ γάσταλδι ἡ παλεὺ σενθυμισι οσοι δὲν ἐδουλεψανε στὴ φαπρικῆ τῆς ἐκλίσιας κτλ» μετ' ἄλλων δὲ σχετικῶν σημειώσεων καὶ ἡ ἐξῆς. «1671 ἔβανουμε σε θημισι ἐρης ἡ γάσταλδι παλεὺ τῆς ἀγίας Τρηαδος καὶ κοντουναρουμε ἐκινους που δὲν ἐδουλεψανε σταγγοναρια βγαλσιμο καὶ κονδχλσιμα καὶ εἰς τὴν φαπρικῆ που που ἐχτυσαμε καὶ εἰς τὸ λαδὺ καὶ σε κχιρολιδανο που δὲν το δόσανε ἡγουν ἡ κατοθεν εἰνε ποι δὲν ἐδουλεψανε σταγγοναρια..... ἀκομη κοντουναρουμε ἐκινους ωπου δὲν ἐδουλεψανε στο χτυσιμο..... Ἐδοσα με τοῦ ματροθανάση στρουζα ἀκοντο ρηαλὴ ἐννήμηση οπου ἐχτησε το ἀγνησδημα 1672 κτλ.»

Ἐνῶ δὲ ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι ἐπροχῶρει ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ναοῦ ἐπὶ τῆς ἰδέας εἰς τινὰς ἐκ τῶν ἐνωρίτων νὰ κορημνίσωσι τοῦτον καὶ ἀνοικοδομήσωσι διὰ νέου σχεδίου, ἀλλ' οἱ μὴ συμφωνοῦντες ἀνεφέρθησαν εἰς τὸν τότε Προβλεπτήν, ὅστις ἐξέδοκε τὴν ἐξῆς διαταγὴν. «Ἐμῖς Παῦλος Μινιὸς πρεβε-δουρος.

«Ἐπιδοτις καὶ νὰ ἐγινικανε διὰ γα-

σταλδι τοῦ θίου ναοῦ τις ἀγίας τριαδος ἱστο χωριο γερακκαιο μεσινο ἡγουν τὸν ἀναττασι γραμψα καὶ διμητρι στρουζα διὰ χρονον ἐνα ως καθις φενετα ἡ ἐλετζίοτους στους 1679 δεκεμβρίου 14, καὶ ἐστοντας νὰ ἀπερκασε ὁ κερὸς τοὺς ἱστογερὸν τὸν τεταχμενον προκουραρουνε ἡ ἀρτι γάσταλδι νὰ χαλασσουνε τὸ χιτριο οπεινινα γεναμένο με ἀγκοναρια διὰ νὰ κομουμε ἄλλο μοδερνο, κκουζαρντας δανις τοῦ ἀρτου ναοῦ καὶ κέντρο τις θελισις τὸν ἀδελφον τοῦ ἀρτου, περο καὶ ἀνακρῆζε τοῦ κοστικντι λατικ πολεος γάσταλδος, παβλος κρεζικας, λαζαρις γραμψα, διμητρις φορτοσι τοῦ ποτε σταθι, σιμον πόθος, ἀθηνάσι στρουζα καὶ τὸν ἐπιλιπον ἀδελφον. Κομεντεροντας τοὺς Κοντοσταυλους καὶ γέροντας παλεὺ καὶ νει τὸν τριων χ.ων τοῦ γερακκρίου νὰ βαλουνε πενι τοῦ ἄνωθεν ἀναττασι γραμψα ἐκαὶ διμητρι στρουζα κονικκμαρι προτο 20 καὶ τριτο οτι ἐς πένι δοικατα 200 νὰ μῖν τρομίζουνε νὰ κῆμουνε κκαμικς λοῖς φαμπρικῆ ἐς τὸν ἀρτον ναον μανε νὰ κῆμουνε κενουριους γαστάλδους σημενοντας τὴν καμπανα καὶ ἐκινι θελοντες νὰ κῆμουνε τὴν ἀρτιν φαμπρικῆ νὰ μπαλοτρουνε καὶ κινι ἐ γνωμι τὸν ἀδελφονε ναν τι κῆμουνε ἰδια πενι νὰ γρικνε καὶ διὰ τοὺς μαστορους καὶ λαβουρεντονε καὶ τὰ ἐξῆς.»

Παῦλος Μινιὸς πρεβεδοῦρος 1681 μαχρου πρέτιν

Ὅποιν ἐκβασιν ἔλαθεν ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς ἀγνωστῶς, διότι ἐλλείπουν ἐκ τοῦ βιβλίου αἱ σημειώσεις τῶν ἐτῶν 1681—1683· τὸ βιβλίον ὅμως εἰνε ὅτι τὸ ἔργον ἐτελείωτε κατὰ τι μεγαλείτερον τοῦ προὑπάρχοντος. Ἀκολούθως οἱ ἐπίτροποι προσέβησαν εἰς τὴν κατασκευὴν νέου εἰκονοστασίου, περὶ τοῦ ὁποίου συνήψαν συμβόλαιον τῇ 16 Δεκεμβρίου 1684 μετὰ τῶν λεπτοῦργῶν Ν. Λαμπέτη καὶ Ἀναστ. Σπετέρη ἀπόπρασμα τοῦ ὁποίου παρα-

θέτομεν α' Ε' Χρ.οῦ ὡν Δεκ. 13 τὴν σήμερον..... ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὁ μρ. Γεώργ. Μάλεσης, μρ. Ἀναστ. Μάλεσης καὶ μρ. Παῦλος Κρεζίκας γαστάλδοι τοῦ θείου ναοῦ τῆς ἀγ. Τριάδος..... καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος ὁ π. ν. Νικολ. Λαμπέτης καὶ π. ν. Α. Σπετέρης ἰνταγιάδοροι, τὰ ὁποῖα μέρη ἐσυμφώνησαν ὡς κάτωθεν. Ἦγουν ὁ αὐτὸς Λαμπέτης καὶ Σπετέρης πριματάρουν καὶ ὀμπλιγάρουντε νὰ φτιάσουν ὅλλα τὰ δικάστιλ τοῦ ἄνωθεν ναοῦ ἰνταγιάδα μὲ ριθέλο στὸ μύδο καὶ φόρμα ποῦ εἰνε ἐκεῖνα τοῦ Παντοκράτορος εἰς τὸν Αἰγικλὸν, (α) ἡγουν ταῖς κολώναις ταῖς μεγάλαις τὰ ὀκτώ, καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἡγουν ταῖς κολώναις ταῖς μικραῖς... καὶ οἱ γαστάλδοι νὰ τοὺς δώσουν ρεάλια ἐκ τὸν σκράντα κτλ» Ἀκολούθως τὴν 2 φεβρ. 1685 ἐγένετο ἐτέρα συμπρωμία «μετὰ τοῦ κῆρ θανάση στρουζα μαστόρου νὰ βγαλῇ τὰ ἀγκοναρια κουλουμπρίνα ἀπὸ τοῦ Κουτούφρη διὰ νὰ φτιάσῃ τὰ σκαλόνια εἰς τὰ δικάστιλα ἰνταγιάδα ὅπως εἰνε τὰ σκαλόνια τῆς κυρίας τῆς φανερωμένης εἰς τὸν ἄμμο στὴν παρὸν χώραν. Τὸ εἰκονοστάσιον ἐχρύσωναν οἱ ἀδελφοὶ Α. Ν. Νεμικοί, εἰς δὲ τὸ ἄνωθεν τῶν θυρῶν ἐπιστόλιον ἔγραψαν τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν «Τῇ τρισηλίῳ μονοσέπτῳ θεότητι ὁ πιστὸς λαὸς τῆς ἀδελφότητος οἶκον εὐαγγῆ καὶ χρυσανγῆ δέδμηκεν, ἐνῶ σὺν ἀσωμάτοις εὐσεβῶς ἄδει δόξαν πρὸς υἱὸν τε καὶ πῦς ἀγίου ἔτει α' φά. Αὐγούστου. Οὕτως ἐτελείωσεν ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ναοῦ καὶ ἡ χρύσωσις τοῦ εἰκονοστασίου, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1751 ἐθεμελιώθη τὸ κωδονοστάσιον ἔχον ὕψος 25 μέτρ. τὸ

Σημ. «ΕΛΠΙΔΟΣ». Ὁ ἀναφερόμενος ναὸς τοῦ Παντοκράτορος εἰς τὸν Αἰγικλὸν εἶναι ὁ ἐν τῇ πλατείᾳ νῦν Σολωμοῦ Ναὸς τοῦ Παντοκράτορος, κατὰ τὴν ἐποχὴν δ' ἐκείνην 1684 ἡ νῦν πλατεία ἦτο αἰγικλός.

ὁποῖον μετὰ ἐξ ἑτη ἀποπερατώθη (1765) Ἐνταῦθα καταχωροῦμεν καὶ τὸ περὶ τοῦτου μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν συμβόλαιον. «Εἰς δόξαν τῆς ζωγραφικῆς Τριάδος 1750 οχτοβρίου 9 εἰς χ.ο γερακιρίου μέσον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὁμοῦσιου Τριάδος προσφέρομεν ἡμεῖς Ἰωάννης Μπισκίνης γερ. Γιάννης Πάπκωργος πούλος καὶ ματσοκονσταντῆς στρουζας τοῦ σολωμοῦ ὡς προκουρατόροι τοῦ ἀνωθεν θείου ναοῦ ὡς κάτωθεν Βικσμένοι καὶ ἀναγκασμένοι πλέον φορὲς ἀπὸ τὸν περισσότερον ἀριθμὸν τῆς ἐνορίας καὶ ἀδελφότητος, ὅτι διὰ εὐπρέπειαν τοῦ ἀνωθεν θείου ναοῦ νὰ θέλωμεν ἀρχὴ νὰ ἐπιμάζομεν ματεριάλε διὰ νὰ φτιάσομεν ἓνα καμπαναριο μεγάλο ὡς καθὼς θέλει προβαριστῇ φτιασμένο τὸ μῶδον ἀπὸ τὸν ἐξελέντε καὶ ἐκκαμπρότατον εὐγενῆ Νικόλαον Κομούτον (1) ἡμεῖς μὴν θέλοντες νὰ σταθοῦμε ἀπαθῶς εἰς τὰ προστάγματα καὶ ὁρδίνε τοῦ πρεσβυτέρου προσφέρουμε τὸ παρὸν εἰς τοὺς ἐνορίτας καὶ ἀδελφοὺς, ὅτι ἀνίσως καὶ εἶνε ἡ γνώμη τους νὰ φτιαστῇ τὸ ἄνωθεν Καμπαναριὸ ἀρχινόντας ἀπὸ ἐμας νὰ κοντινωάρουν καὶ οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀνωθεν ἑως ὅπου νὰ τελειωθῇ παντελῶς μετὰ ταῖς καμπάναις, μὴν ἡμ. παρῶντας νὰ ἐρχίσουν καμίας λογιῆς ἄλλη φάμπρηκα, πάρεξ ἂν λάξη κανένα συμβεβηκὸς ἐπὶ πᾶσι εἰς τὸ θέλο τῆς ἐκκλησίας ὅπου νὰ εἶνε πλέον ἀναγκαιότερο καὶ πάλι νὰ ἀκούεται ἡ κοντινουκτίον τοῦ Καμπαναρίου εἰς πέντα ρεάλια εἴκοσι πέντε κάθε γαστάλδου ὅπου ἤθελε ἐπιχειριστῇ τις τὸ ἐναντίον τῆς παρούσης καὶ νὰ ἀφιερόνουνται τὰ ἀνωθεν ρεάλ. 25 τοῦ καθενὸς ἀπὸ τῶν ἐπιτρόπων εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ πν. Φραγγίσκου εἰς τὸ Κάστρο. Τὸ λοιπὸν ὅποιος θέλει νὰ γένῃ τὸ καμπαναριὸ καὶ λοιπὰ κάπα ἄς βεβαιώσῃ ὑπὸ χεῖρας του, ἀλέως ἄς ὑπογράψῃ ἕτερος ὅπου ἤξερει γράμματα διὰ ἐκείνου τοῦ δὲν ἤξερει. (ἔπονται 40 ὑπογραφαί)»

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κων. δωροστασίου παρελθούσης μιᾶς τριακονταετίας ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἡκμάζε καὶ οἱ ἐνορίται ἐπολλαπλασιάζοντο προέβησαν οὗτοι εἰς νέαν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ, καθ' ἣν ἐπεξέτεινον αὐτὸν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος. Καὶ ἐθεμελίωσαν μὲν αὐτὸν καὶ ἔκτισαν περίε τοῦ ὑπάρχοντος χωρὶς νὰ θιῶσι τοῦτον μέχρι τῆς ἐπιστεγάσεως (1739). Κατὰ δὲ τὸ 1813 τὸ εἰκονοστάσιον τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο ἔργον τοῦ Λαμπέτη ἐπειδὴ ἦτο μικρὸν ἐπώλησαν εἰς

τὴν Ἐξωχώραν, ὅπου σήμερον σώζεται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐν ἀρίστη κατεστάσει, ἐν δὲ τῷ νῶ τῆς Ἀγίας Τριάδος κατεσκευάσθη ἕτερον ὑπὸ τοῦ λεπτοουργοῦ χαλαμπάκη τῷ 1813, τὸ ὁποῖον ἐπεχούσωσεν ὁ Ν. Σκιαδόπουλος (1817—1819). μετὰ τὴν ἐξῆς συμφωνίαν... Τὰ ὅσον χρυσὰν χρυσῶν νὰ εἶνε εἰς χρέος οἱ ἐπίτροποι νὰ τοῦ τὸ δύνουν καὶ πάλιν ὁ ζωγράφος θὰ εἶνε ὑπόχρεος νὰ βῇ τὰ ἐπιλοιπὰ ὅσα χρειαστοῦν δηλαδὴ, ὕψος, κόλεις καὶ πᾶν ἕτερον καὶ διὰ τὴν φατέρα του καὶ ἐτοδὰ του νὰ ἔχουν χρέος οἱ ἐπίτροποι νὰ τοῦ δίδουν 7 τέλληρα εἰς τὴν κάθε χιλιάδα χρυσὰν δουλεμένη καὶ νὰ τοῦ κορισποντέρουν τὸν κάθε μῆνα στὰρι βιτζέλι μισό, κρασί σταμνὶ μισό καὶ μισὴ λίτρα λάδι, δίχως ἄλλην τους ὑποχρέωσιν κλπ. Τὸ δὲ χρυσὰν ἡγόραζον οἱ ἐπίτροποι ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τοῦ σνρ. γιαννάκη Λεονταράκη πρὸς 9 τέλληρα τὴν χιλιάδα». Ἐκτοτε ὁ ναὸς καλλωπίζεται ὁσημέραι καὶ ἤδη ἔχει καταστῇ εἰς τῶν ὡραίων ναῶν τῆς ἐξοχῆς.

Ἐξωκλήσιον τοῦ Ἀγ. Διονυσίου Νεκροταφείου.

Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν ἐθάπτοντο καὶ οἱ ἐνορίται τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐντὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1807 ἠκοδόμησαν πλησίον ἕτερον ἐξωκλήσιον ὠρισμένον πρὸς ταφὴν, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγ. Διονυσίου Ἀρχιεπ. Αἰγίνης καὶ τῆς τῶν τριῶν Ἀγγέλων φιλοξενίας τοῦ Ἀθράκμ. Μετ' ὀλίγα ὅμως ἔτη ἐπειδὴ ὁ χώρος τοῦ εἰρημένου ἐξωκλήσιου δὲν ἦτο ἐπαρκὲς κατηδάφισαν αὐτὸ καὶ διὰ προσθήκης ἑτέρου πλησίον γηπέδου ἐπεξέτεινον τὸ νεκροταφεῖον ἐν ὑπὸ πλῆρω. Κατὰ δὲ τὸ 1879 ἠνωθήσαν οἱ δύο εἰρημένοι ἐνοριακοὶ ναοὶ εἰς μίαν ἐνορίαν, τῆς ὁποίας πρωτεύων εἶνε ὁ τῆς Ἀγίας Τριάδος, εἰς δὲ τὰ προαύλια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἐδρύθη τὸ νεκροταφεῖον ὅλου τοῦ χωρίου περιτετοιχισμένου καὶ πλήρες κυπαρίστων κλπ. Οὕτω μετὰ παρέλευσιν 361 ἐτῶν ἠώθη τὸ χωρίον καὶ πάλιν εἰς μίαν ἐνορίαν.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἀγ. Νικολάου

τῶν Ξένων

Ἀνωθεν τοῦ Γερ. Ἀνω ἡ Μπούρα ὑπερέχει ἡ κωνοειδὴς κορυφή τοῦ λόφου ἡ καλουμένη Ἀνεμογδούρι, τὸ τοπίον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων τῆς Ζακύνθου, καὶ πᾶς τις ξένος ἡ

Ζακύνθιος ἐπισκεπτόμενος θαυμάζει. Ἐνταῦθα τῷ 1590 ὁ ἐκ Γερακιρίου εὐπορος Νικ. Βορρήτης ἱδρύσεν ἐξωκλήσιον τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγ. Νικολάου, τοῦ ὁποῖου ἔφερε τὸ ὄνομα εὐσεβείας χάριν. Ἀποθανόντος τοῦ κτήτορος ὁ ναὸς αὐτός μετὰ τῆς περιουσίας του περιουσίας του περιήλθεν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑνετικῆς Πολιτείας, πῶς δὲ ἐγένετο τοῦτο τυγχάνει ἡμῖν ἀγνωστον. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τότε παρακαλοῦσα τὴν Ζακύνθον δυνάμει τῆς ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1484 συνθήκης νὰ πληρῶνῃ πρὸς αὐτὴν ἐτησίως 500 δουκάτα λόγῳ ἐδαφονομίου κατελάμβανεν ὅλας τὰς Μονὰς καὶ περιουσίας αὐτῶν, τὰ ἀδέσποτα καλλιεργούμενα μέρη ὡς καὶ τὰ μὴ ἐπιδεικτικὰ καλλιεργεῖας, ἔχι ὅμως καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς ὑπηκόους κατοίκους. Ὅθεν ἐν ἐκ τῶν δύο ἔλαβε χώραν ἡ ὁ Ν. Βορρήτης ἀπέθανεν ἄνευ νομίμων κληρονόμων καὶ κατ' ἀκολουθίαν περιήλθεν ἀπασα ἡ περιουσία του καὶ τοῦ ναοῦ συμπεριλαμβανομένου εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ αὐτὸς ὁ Βορρήτης διὰ διαθήκης του ἐπροικοδότησε καὶ ἐκλήροδότησε τὸν ναὸν τοῦ εἰς τὴν Κυβερνήσειν πρὸς ἐξασφάλισιν αἰωνίας συντηρήσεως.

Οὕτως ἢ ἄλλως τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι περιήλθεν ὁ ναὸς εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ ταύτης ἐδόθη ἀκολουθῶς πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Γερ. Ἀνω εἰς ἐτήσιον ἐδαφονόμιον ἐκ μέρους τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ναοῦ πρὸς τὸ Διοικητήριον ὠρισμένον τι ποσὸν κηροῦ. Κατὰ δὲ τὸ 1631 Ἀπριλ. 18 ἀντὶ τοῦ κηροῦ τοῦτου ὑπεχρεώθη διὰ Δουκικοῦ διατάγματος ὁ ναὸς νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ ταμεῖον δουκάτα τέσσαρα Κυβερνητικῶν δικαίωματι. Προσέτι δὲ ὁ ναὸς αὐτός ἐθεωρήθη ἔκτοτε ὡς ἐνοριακὸς ὅλων τῶν ἐν Γερακιρίῳ Ξένων εἰς τὸν ὁποῖον θάπτονται ὅχι μόνον οἱ ἐνορίται ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐνταῦθα ἀποθνήσκοντες ξένοι, διὸ ἔκτοτε καλεῖται «Ἀγιος Νικόλαος τῶν Ξένων». Ὑπὸ περιεργείας κινούμενος ἐξετάζων τοὺς γεροντοτέρους ἐκ τῶν κατοίκων ἐμάνθανεν παρὰ πάντων στερεοτύπως ὅτι, αὐτὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς μίαν πανήγυριν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐρανεύθη εἰς συμπλοκὴν ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν πανήγυριν αὐτὴν υἱὸς τοῦ Πρέντζιπε τῆς Ζακύνθου, καὶ διὰ τοῦτο κτεδίκχεν ὁ Πρέντζιπες ἐκεῖνος τὸν ναὸν νὰ πληρῶνῃ εἰς τὴν Κυβερνήσειν τὸ ἀνωτέρω Νοβέλο».

(ἔπεται συνέχεια)

1) Περὶ τοῦ Ν. Κομούτου ὁρα Α-νάλ. Κατράμη Σελ. 379.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ

— **Αμφισβητήσεις Αρχιεπισκόπου.** Την παρελθούσαν πεμπτην 2 ην φθίνοντος ήτος ή επέτειος της χειροτονίας του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου ήμων εισελθόντος εις τὸ 10ον έτος της Αρχιερατείας αὐτοῦ. Εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον ήμων καὶ Σεμνὸν Ἱεράρχην Κύριον Διονύσιον Πλάσαν εὐχόμεθα ὁλοφύγως νὰ πανηγυρίσῃ πολλὰς ἐπετείας της Αρχιερατείας του.

— **Οἱ μέτοχοι της Ἰονικῆς περὶ της συγχωνεύσεως.** Περὶ τοῦ ζητήματος της ὁλικῆς ἢ μερικῆς συγχωνεύσεως της Ἰονικῆς Τραπεζῆς συνήλθον οἱ ἐν Κερκύρᾳ μέτοχοι εἰς προκαταρκτικὴν συνεδρίαν καὶ ἔλαβον διαφόρους ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος. Τὰ κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην περιγράφει ἀνταποκριτὴς της «Ἀκροπόλεως» ὡς ἑξῆς:

«ΚΕΡΚΥΡΑ, 18 Ν)βρίου.

Χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν της Δέσσης «Κέρκυρα» ἐγένετο συνέλευσις τῶν μετόχων της Ἰονικῆς Τραπεζῆς, μελόντων νὰ ἐκφράσουν γνώμην ἐπὶ δύο τεθέντων ζητημάτων. **Ὁλικῆς συγχωνεύσεως** μετὰ της Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἢ **μερικῆς** τοιαύτης. Τῆς συνέλευσεως ταύτης μετέσχον πάντες σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα μέτοχοι, οἵτινες ὡς γνωστὸν κατέχουν τὰ 3/4 τῶν μετοχῶν της Ἰονικῆς. Ταύτης εἶχε προηγηθῇ πρὸ ἡμερῶν ἐτέρα συνέλευσις καθ' ἣν ὁ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβούλων της Τραπεζῆς κ. Καλογερόπουλος ἐξέθηκε τοῖς μετόχοις τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα, συνέστησε δὲ ἐνθέρμως τὴν μερικὴν συγχώνευσιν, καθ' ἣν ἡ Ἑθνικὴ ἤθελεν ἐξαγοράσῃ τὸ πρὸς ἑαυτὴν τραπεζογραμματίων δικαίωμα της Ἰονικῆς ἀντὶ 60 περίπου χιλιάδων λιρῶν της Ἰονικῆς ὑφισταμένης καθ' ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους της δράσεώς της, ὡς ἀπλοῦ ἰδιωτικοῦ τραπεζικοῦ ιδρύματος.

Οἱ ἐνταῦθα ὅμως μέτοχοι ἐξετάσαντες λεπτομερῶς καὶ κατὰ βάθος τοὺς προτεινομένους ὁρους εὖρεν αὐτοὺς λίαν ἀσυμφόρους καὶ χθὲς συνελθόντες ἀπέκρουσαν ὁμοφώνως τὰς εἰσηγήσεις ταύτας ὡς ἐπιζημιωτάτας, παρ' ὀλίγον δὲ νὰ ἐκφρασθῇ καὶ μομφὴ κατὰ τῶν εἰσηγητῶν τῶν προτάσεων αὐτῶν. Οἱ μέτοχοι ἀποκλίνουν ὑπὲρ της διατηρήσεως τοῦ καθεστώτος ἢ της ὁλικῆς συγχωνεύσεως ὑπὸ ὁρους

συζητηθησόμενους ἐμβριθέστερον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ μεταβιβασθῇ δι' εἰδικοῦ ἀντιπροσώπου πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐδρεύουσαν Διοίκησιν της Τραπεζῆς, κατὰ δὲ τὸν Κανονισμόν, ἡ γνώμη τῶν Κερκυραίων μετόχων ὡς ἀντιπροσωπευόντων τὰ 75 ο)ο τοῦ ὅλου τὰ μέγιστα θὰ ἐπηρεάσῃ ἐπὶ της ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Λονδίνῳ Διοικητικοῦ Συμβουλίου της Ἰονικῆς.

— **Ἀποστρατεία Βολτέρας.** Ὁ παρὰ τῷ ἐνταῦθα λιμεναρχεῖῳ ὑπηρετῶν ἡμέτερος συμπολίτης κ. Διονύσιος Βολτέρας ὑπολογιστὴς προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν Λογιστοῦ καὶ συγχ. ὡς ἐτέθη εἰς ἀποστρατείαν ἐνεκὰ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἀρχαιότητος ὑπηρεσίας.

— **Κίνησις λιμένων.** Τὴν 21ην τρέχοντος μηνὸς κατέπλευσε ἐν τῷ ἡμετέρῳ λιμένι τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον «Σμαράγδα» τόνων 346 προερχόμενον ἐκ Κεφαλληνίας καὶ φέρον φορτίον δοῦγκας ἣν ἀποβιβάζει ἐνταῦθα.

— **Δημοπρασίαι.** Τὴν προσεχῇ κυριακὴν ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ ἐνὸς τεμαχίου μέτρων 368 της ὁδοῦ Ὁρθωνίων—Βολιμῶν. Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς δρχμὰς 2,000.

Ἐπίσης ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ χορήγισις τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λοιπῶν τροφίμων διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐνταῦθα Σωφρονιστηρίῳ κρατούμενους καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1904 καὶ τοῦ ἄρτου τῶν ἐν τῇ ποινικῇ φυλακῇ τοῦ ἐνταῦθα Φρουρίου κρατουμένων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Μετὰ πολυετῇ ἀπουσίᾳ ἀνέκετο τὴν παρεσκευὴν ἐξ Ἰαπωνίας ὁ υἱὸς τοῦ ἀξιολύτου ἡλισυπολίτου ἡμῶν κ. Ἀλφρέδου Κρώββ ὁ κ. Ἐδουάρδος Κρώββ μετὰ της εὐγενούς Κυρίως του καὶ τοῦ υἱοῦ των. Ὁ κ. Ἐδουάρδος Κρώββ ἀρτίως μερφώσεως καὶ παιδείσεως νέος καὶ ὡς τοιοῦτος γενόμενος διακτὸς εἰς τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν της Μεγάλης Βρετανίας διατελεῖ διορισμένος παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Πρεσβείᾳ της Ἰαπωνίας. Τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Κρώββ ὅπερ ἐξ Ἰαπωνίας μέχρις Στουῆς ἐγένετο διὰ λαμπροῦ Ἰαπωνικοῦ ἀτμοπλοίου διήρκεσε ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἡμέρας καθ' ὅλην δὲ σχεδὸν τὴν διάρκειαν ἦτο ἐκτακτον μολοντί διήλθεν τὸ Μιγν. Εἰρηνικὸν Ωκεανόν, τὴν Σιν-

κὴν θάλασσαν, τὸν Ἰνδικὸν Ωκεανόν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.

— Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐτελείσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπυρίδωνος Δ. Καρβελλᾶ μετὰ της δεσποινίδος Κίτης Μπαμπάκου.

— Ἐπανεῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δημήτριος Ρώσσης δικηγόρος.

— Ἐπανεῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Διονύσιος Π. Στουπάθης.

— **ΕΟΡΤΑΙ.** Τὴν προσεχῇ τριτην 25ην τρέχοντος μηνὸς ἐορτὴν **Αἰκατερίνης** Μεγαλομάρτυρος ἀγούσι τὴν ὁνομαστικὴν αὐτῶν ἐορτὴν αἱ Κυρίαι καὶ δεσποινίδες Αἰκατερίνη Γ. Βαχιδόρου Αἰκατερίνη Γουλ. Δομενεγίνης, Αἰκατερίνη Δ. Ἑλληνίς, Κίτη Γ. Κιντανῆ, Κίτη Σπ. Δ. Καρβελλᾶ, Αἰκατερίνη Σ. Κανέλου, Αἰκατερίνη Α. Κυριακοπούλου, Αἰκατερίνη Δ. Καραντζῆ, Αἰκατερίνη Δημ. Κοττοῦβελῆ, Αἰκατερίνη Ἀπ. Λογοθέτη, Αἰκατερίνη Ἀντ. Μιροπούλου, Αἰκατερίνη Ἰω. Μάνισα, Κίτη Ἀγγ. Μορίττη, Αἰκατερίνη Σπ. Παναγιωτοπούλου, Αἰκατερίνη Σπ. Πήλικα, Αἰκατερίνη Σπ. Ραυτοπούλου, Αἰκατερίνη Στεφ. Σουμάκη.

Δὲν ἐορτάζουν αἱ Κυρίαι καὶ δεσποινίδες Αἰκατερίνη Δ. Ἀβραμιτση, Αἰκατερίνη Ἀντωνίου Βαρδιάνη, Κίτη Ἀντων. Γκούτσου, Αἰκατερίνη Γεωργ. Μάνισα, Αἰκατερίνη Κωνστ. Πλυνιτέρου, Αἰκατερίνη Ν. Νικολάου Αἰκατερίνη Διον. Ρουγκινᾶ.

— Τὴν προσεχῇ τετάρτην 26ην φθίνοντος μηνὸς ἐορτὴν τοῦ ὁρίου πατρὸς **Στυλιανοῦ** τοῦ Παφλαγονίου ἀγούσι τὴν ὁνομαστικὴν αὐτῶν ἐορτὴν αἱ Κυρίαι Στέλλα Διον. Κοκκίνη, Στέλλα Ἀνδρ. Μαρτζώκη καὶ ἡ δεσποινὶς Στέλλα Ἰω. Γιαννοπούλου, καὶ οἱ κ. κ. Στυλ. Μιχαλίδης καὶ Στυλ. Σ. Μποσινιόρ.

Δὲν ἐορτάζουν οἱ κ. κ. Στυλ. Διονύσιος καὶ Στ. Ρίφιος.

† Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσε ἡ **Παρασκευὴ Πετροπούλου** σύζυγος τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ συμπολίτου μας Διονυσίου Πετροπούλου καὶ μητὴρ τοῦ συμπαθοῦς κ. Πέπου Πετροπούλου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρὸς τὸν ἡμέτερον συμπολίτην κ. Δ. Φρ. Χαριάτην ἐν Θεσσαλονικῇ ἀποκατεστημένον καὶ ἀπολαύοντα πολλῆς ὑπολήψεως ἀπεστάλησαν παρὰ διαφόρων φιλανθρώπων Ἀγγλων 41 δερμάτα περιέχοντα σκεπάσματα ἐνδύματα καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, ὅπως

διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Μακεδονίας παθόντας ἐκ τῆς τελευταίας ἐπιδρομῆς τῶν Βουλγάρων ληστειωτῶν.

— **Ἡ Διὰ πλάσεις τῶν Παιδων.** Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ κάλλιπτον τοῦτο ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον περιοδικὸν εἰκονογραφημένον καὶ κατάλληλον διὰ παιδία ἐφήβους καὶ νεανίδας. Τὸ ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσιπενταετηρίαν ἐκδιδόμενον τοῦτο καὶ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ περιοδικῶν συνιστάται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα ἀληθεὶς δὲ παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν. Ὑπὸ δὲ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως συνιστάται ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

— Νεαὶ προτάσεις ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ σταφίδας. Τῆς προτάσεως ταύτης ἡ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν μελέτην Ἐπιτροπὴς ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀποτελουμένης παρὰ τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης Μερλοπούλου, Γ. Στράτ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημείῳ, Παύλου Σκουζέ καὶ Καρυδιῶν τραπέζιτων καὶ Ἀμπρου Κορομηλά οἰκονομολόγου. Αἱ προτάσεις αὗται ὑπεβλήθησαν περὶ ὁμάδος ἀγγλῶν μεσὶ τῶν τῆς σταφίδας μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐμπορευματοπῶν Λονδίνου. Ἡ ὁμάς αὕτη προτείνει ν' ἀναλάβῃ τὴν πώλησιν τῆς σταφίδας εἰς ξένας ἀγοράς ἐπὶ ὠρισμένη προμηθεῖα καταβάλλουσα τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας ἀναλόγως τῆς ποιότητος ἅμα τῇ παραδόσει, ἀναλαμβάνει δὲ εἰς ὄφελος τῆς ὅλης τῆς ἐξοδῶς τῆς μεταφορᾶς τοὺς ναύλους καὶ λοιπὰ. Τὸ ἕτερον ἥμισυ θὰ πληρώσῃ ἅμα τῇ πωλήσει.

— Ἀπασχολεῖ ἐφημερίδες τῆς πρωτεύουσας πλέκουσι τὸν πικνηγυρικὸν τῆς ἡμετέρας συμπολίτιδος δεσποινίδος Ἀννῆς Φραγκοπούλου, ἥτις κατήγγειλε ἀληθῆ ὁρίσασθαι κατὰ τὴν ἐν τῷ Βουλγαρικῷ θεάτρῳ παράστασιν τῆς «Διονυσίας» δράματος τοῦ Δουμά. «Ὡς Διονυσία—γράφουσιν οἱ «Καιροὶ» ἡ δεσποινὶς Φραγκοπούλου ἐπέδειξε ὅλην πραγματικῶς τὴν ὑπερόχον δραματικὴν δυνάμιν τῆς καὶ κατασυνέκρινε μέχρι δακρύων τοὺς θεατὰς τῆς. Αἱ ἀγαλλματώδεις στάσεις τῆς δ. ο. Φραγκοπούλου εἰς τὴν «Διονυσίαν» ἡ περιπαθὴς ἀπαγγελία τῆς, ἡ τελεία φυσικότης τῆς ἀπέδειξεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρό τινος εἰχομεν εἶπει ὅτι δηλαδὴ καὶ τὸ ἑλληνικὸν θέατρον

ἀπέκτησε μίαν θρυμασίαν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τραγῳδῶν, δυναμένην καὶ εὐρωπαϊκὴν ἀκόμη σκηνὴν πρώτης τάξεως καὶ τιμῆς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Ἐκπληκτικὸν ὑπνωτιστικὸν πείραμα ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γκέλδερ εἰς Νέαν Ὀρλεάνην. Ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβε τὴν ἄδειαν τῆς Ἀστυνομίας ὑπνώτισε νεανιδά τινα, ἣν κατόπιν ἔθηκεν ἐν φρενέτρῳ καὶ ἐνεταρίασε. Μετὰ μίαν ἐβδομάδα παρελάθων ὁ ὑπνωτιστὴς οὗτος χιλίους ἀνθρώπους μετέβη εἰς τὸ νεοκρητικὸν καὶ παρουσία αὐτῶν ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ τάφου, τὸ φέρετρον, κατόπιν ἀφ' ὧν πέντε αὐτοὺς τὴν ὑπνωτισθεῖσαν δεσποινίδα, ἥτις μετὰ πάροδον ἡμισείας ὥρας ἀνέλαβε τελείως τὰς αἰσθήσεις τῆς, πρὸς γενικὸν θάνατον τῶν παρεστώτων.

— Ἡ Ἰαπωνία εἶνε Ἀυτοκράτειρα τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας, καίτοι δὲ μετὰ τῆς Ἰαπωνικῆς θανάσεως καὶ τοῦ Μ. Εἰρηνικοῦ Ὁκεανοῦ, περιλαμβάνει δὲ τὰς νήτους Νίπων, Σιζικόν, Κιουσίου, Ἰέσκου καὶ χιλιάδας νησιῶν, ἐν ὧν 382,000 τετραγωνικῶν χιλιομετρῶν μετὰ 40 ἑκατομμυρίων κατοίκων.

— Αἱ μεγάλαι νῆτοι εἶναι ὄρεαι μετὰ πολλῶν ἡρασιμῶν καὶ διὰ τοῦτο συχνάκις τὸ ἔδαφος τῆς Ἰαπωνίας σείσκει ὑπὸ σεισμῶν.

— Ἡ Ἰαπωνία παράγει ὄρυζαν, ὄσπρια, τίον, βόμβακα πιτηρὰ, ὀπώρας, σακχαροκάλαμον κτλ. καὶ διὰ φορὰ μέταλλα, οἷον χρυσόν, ἄργυρον, χαλκόν, τὸν κάλλιστον ἐπὶ τῆς γῆς, σίδηρον, θίον, λιθάνθρακας, κτλ. Ἡ βιομηχανία τῆς Ἰαπωνίας εἶναι ἀνεπτυγμένη πλὴν δὲ τῶν πικνηγυρίων ἐκ χάλυθος καὶ χαλκοῦ εἰδῶν, φημιζέται καὶ διὰ τὰ μεταξωτὰ καὶ βαμβάκινα ὑφάσματα, ἀγγεῖα ἐκ πορσελάνης, πικηροειδῆ ἀντικείμενα ἐκ λάκκας κτλ.

— Τὸ νόμισμα τῆς Ἰαπωνίας εἶναι τὸ Ὑέν ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς φράγκα 5,15.

— Ἡ Ἰαπωνία εἶναι συνταγματικὴ κληρονομικὴ μοναρχία ὃ δὲ αὐτοκράτωρ ἔχει τὸν τίτλον τοῦ Μικάδο. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐξαρτᾶται ὑπὸ δύο βουλῶν.

— Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰαπωνίας εἶναι τὸ Τόκιο (ἄρχαιότερον δὲ Ἰέδω) καίτοι δὲ ἐπὶ τῆς νήσου Νίπωνος, ἔχει 1,200,000 περίπου κατοίκους, εἶναι ἔδρα τοῦ Ἀυτοκράτορος ἔχει περίμετρον

περὶ τὰ 78 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ὠραίας ὁδοῦ, ὀχυρώματα, ὀρκεῖς οἰκίας τὸ πλεῖστον ξυλίνας ἐνεκὰ τῶν κατατρεπτικῶν σεισμῶν ὧν ὁ τελευταῖος συνέβη τὸ 1894.

Ἀριθ. 16082

Δεύτερον πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πουλ. Δικονομίας.

Ο τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικαίς ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ Ἰωάννης Γ. Γιακουμέλος

Δηλοποιῶ

Ὅτι τὴν 7 ἐβδόμην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1903 ἐνεακοσιοστοῦ τρίτου, ἡμέραν Κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ζαχύνθου Νικολάου Α. Γιγάντε, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ τοῦ κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Στεφάνου Φ. Σουμάκη καὶ τούτου κωλυομένου ἐνώπιον παντὸς ἑτέρου νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐν τῷ χωρίῳ Μαχαιράδῳ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Ὀπιταίδων καὶ ἔξωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας πλειστηριασθήσεται ἀναγκαστικῶς τὸ κατωτέρω περιγραφόμενον ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου Χριστοφάλου Κυβειοῦ πατὲρ Νικολάου κατοίκου τοῦ χωρίου Μαχαιράδου τοῦ δήμου Ὀπιταίδων, κατασχεθὲν ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Δικηγόρου Δημ. Γ. Ρώσση ὡς πληρεξουσίου τῆς ἐπισπευδοῦσας πιστωτρίας Γεωργίας Δαμῖρη χήρας Ἰωάννου Δράκου Μελισσηνοῦ, δι' ἐκυτὴν καὶ ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς τῆς Ἀσπασίας Μελισσηνοῦ κληρονόμου τοῦ ἀνηλίκου Δράκου Ι. Μελισσηνοῦ καὶ τούτου τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰωάννου Α. Μελισσηνοῦ κατοικοῦ τῆς πόλεως Ζαχύνθου

Ernest Renan, Berlin 1863.

- [illegible]

[illegible]

του Τριωδίου - Της Μεγ. εβδομάδος, ἰδού ὁ κυρτός - Ὁρσι-
δοιοι μαθηταί - Περιέχον, καὶ ἔλαρ καὶ ὅσα διδάσκει ἅπαντα
ταῦτα κηρύσσοντες καὶ τὸν ἰσοφαινόμενον μαθητὴν τοῦ εὐ-
δίου Νικάνου Αριστίδου, ὡς ἀνὴρ καὶ ἐκτελεῖ, Γεραίον
Μανουαβίτον Προβιλέρον. -

Er's Tidpræs

Γυν' ὠδον, ἐπαρμὸν ὀφθαλμοῦ. Γυν' ὠδον,
 ἡ δὲ γυνὴ μαχαίρα, ἐπὶ ἀνδρὶ πρὸς βίον,
 ὅταν τοῦτο ἴδῃ, ἡ δὲ γυνὴ πρὸς ἀνδρὶ, ἐπὶ δὲ
 δὴν ἡ γυνὴ πρὸς ἀνδρὶ, ἐπὶ δὲ γυνὴ πρὸς ἀνδρὶ,
 ἡ γυνὴ πρὸς ἀνδρὶ, ἡ γυνὴ πρὸς ἀνδρὶ.

Tunc videtur, in conspectu operacionis, inveni-
 re quodammodo etiam in operacione delectationis
 et in rebus delectationis, in conspectu operacionis. Et
 etiam in rebus operacionis, in conspectu operacionis. Et
 in operacione delectationis, in conspectu operacionis, in
 delectatione operacionis, in conspectu operacionis, in
 delectatione operacionis.

[illegible][illegible]

Tutti sopra in la voce, e uai pur con d'effeuer, e
 j'eluz la uai pur ti gi' per con d'effeuer con uai pur,
 e uai pur e d'effeuer, e d'effeuer d'effeuer, e uai pur d'effeuer,
 e d'effeuer d'effeuer, e d'effeuer d'effeuer, e uai pur d'effeuer,

[illegible]